

**Krisztinavárosi
Havas Boldogasszony
Plébániatemplom**

2011 a Család éve

Szombat esti gondolatok

12.

április 16.

XI. Pius pápa CASTI CONNUBII című enciklikája

**A keresztény házasságról - figyelemmel a család és a társadalom
mai helyzetére, szükségleteire, tévedéseire és bűneire**

IV. fejezet – A keresztény házasság megújítása

(5. és 6. pont és a befejezés)

Az 5. és 6. pontban az Enciklika a társadalmi gondoskodásról és az állami segítség szükségességéről ír. Hiszen *Isten parancsainak tisztes és tökéletes megtartása sokszor azért ütközik súlyos nehézségekbe, mert a házastársak szűkös viszonyok vagy éppen nyomorúságos körülmények között sínylődnek.* Maguk a házastársak is törekedjenek arra, hogy az *élet nehézségeit elháríthassák, vagy legalábbis enyhíthessék.* Ehhez szakzerű segítséget is kell kapniuk. Ha ez nem elég, akkor a gazdagok támogassák őket a felebaráti szeretet parancsa szerint. *Nem hiába figyelmeztet az Apostol: „aki bírja e világ javait és látja, hogy testvére segítséget szenved, de elzárja előle a szívét, hogyan marad meg abban Isten szeretete?”*

Ha ez sem elegendő, az államnak kell pótolni a hiányt, hogy a család ne maradjon lakás, élelem, gyógyszer, orvosi ellátás nélkül. Ennek elhanyagolása árt a közjónak és az államnak is. A törvényhozásban, a költségvetés megállapításakor kell ezekről gondoskodni.

Az Enciklika nem áll meg az anyagi javak melletti érvelésnél, hiszen a lelki javak szintén fontosak a házaspáraknak, és az államnak is ez az érdeke. Vagyis a jó erkölcs rendjének biztosítása, igazságos törvények alkotása, betartatása, ami szilárd alapot ad a polgárok földi

boldogságához, szintén az állam dolga. Különben *elapad a forrás, amelyből az állam születik: a házasság és a család.* A pápa nagy hangsúlyt fektet arra, hogy az Egyház tekintélyét ezekben a kérdésekben kifejezze. *Az Egyházzal való együttműködés semmit nem von le az államhatalom tekintélyéből és önállóságából, s azt nem is veszélyezteti.*

Az Enciklika befejezése felhívja a figyelmünket arra, hogy mindezeket hirdetni és magyarázni kell *Krisztus nagy családjának.* Nekünk pedig az a dolgunk, hogy megértsük és elfogadjuk, megvalósítsuk.

Adja meg a mindenható Atyaisten, akitől minden atyaság nevét nyeri a mennyben és a földön, ... A Megváltó Úr Krisztus, a tiszteletreméltó szentségek alapítója és tökéletesítője, ... a Szentlélek, a Szeretet Istene, ... hogy amiket mi itt a házasság szentségéről, Istennek a házasságra vonatkozó csodálatos törvényéről és akaratáról, a tévedésekről és veszedelmekről, valamint a gyógyítás módjairól körlevelünkben előadtunk, mindenki megértse, készséges akarattal fogadja, és Isten kegyelmének segítségével megvalósítsa, hogy így a keresztény házasságokban újra fölvirágozzék és viruljon az Istennek szentelt termékenység, a sértetlen hűség, a rendíthetetlen szilárdság, az életszentség és a szentségi kegyelem teljessége.

Végül azért imádkozik a pápa, hogy Isten végtelen jóságának mértéke szerint adja meg mindezt, és szeretettel adja Apostoli Áldását.

+ + +

Ezekből a kérdésekből valamennyi ma is aktuális. A társadalom, az állam szerepe, a mi adakozó kedvünk, vagy annak hiánya, az Egyház tanításának megértése és elfogadása.

Vajon mi tudjuk-e ilyen szenvedélyesen képviselni azt, amit jónak gondolunk? - Érdemes megfigyelni XI. Pius pápánál a sorrendet is: előbbre való a felebaráti szeretet parancsa, és ha ez nem elég, akkor segítsen az állam is. Ezt sok gazdag ember ma fordítva gondolja. Azt hisszük, hogy ha befizetjük az adót, (vajon tényleg befizetjük?) utána már minden gondoskodás az állam dolga.

Segítünk-e másoknak is megérteni, amit mi már értünk, elfogadunk, hogy mások is értsék?